

nebyl uznán vinným přestupkem podle § 32 neb § 36 zbroj. pat. Proto vykročil soud ze své moci trestní (§ 281, čís. 11 tr. ř.), uznal-li na vedlejší trest propadnutí pušky, ač tu není odsuzujícího výroku pro trestný čin, při němž zákon stanoví jako vedlejší trest propadnutí věci. Tento výrok zůstal vůbec neodůvodněn, takže z rozsudku nelze seznati, o které zákonné ustanovení opírá soud tento výrok.

I když tedy tento výrok nebyl zmateční stížností napaden, bylo ve smyslu § 290 tr. ř. výrok o prohlášení zabavené pušky za propadlou ve prospěch státu zrušiti jako zmatečný. Bude však na soudu první stolice, aby o ní rozhodl jako o věci doličné (§§ 98, 379 a 408 tr. ř. a § 126 instrukce pro trestní soudy).

Čís. 5625.

Odvolateľ nemusí dôvody svojho odvolania uviesť hneď pri jeho ohlásení, ale môže tak učiniť i v osmidennej lehote, stanovenej v § 388, odst. 2 tr. p., v ktorej môže dôvody odvolania, udané prípadne pri jeho ohlásení, rozšíriť i na ďalšie dôvody, alebo na ďalšie časti rozsudku.

(Rozh. zo dňa 4. júna 1936, Zm III 255/36.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. É., obžalovanému z prečinu násilia proti orgánu vrchnosti, vyhovel opravnému prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti, podanému generálnou prokuratúrou, a vyslovil, že právoplatným rozsudkom vrchného súdu v Bratislave zo dňa 16. decembra 1935, č. j. To II 480/35-22, bol porušený zákon v ustanoveniach § 388, odst. 2 a § 390 tr. p.

D ô v o d y :

Krajský súd v Komárne uznal rozsudkom zo dňa 8. mája 1935 obžalovaného A. É. vinným prečinom násilia proti orgánu vrchnosti podľa § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914 a odsúdil ho s použitím § 91 tr. z. do väzenia na 2 týždne a k pokute 200 Kč podmienene na 2 roky. Ihneď po vyhlásení tohoto rozsudku ohlásil okrem obžalovaného a jeho obhájcu tiež verejný žalobca odvolanie proti nízkej výmere trestu podľa § 382 tr. p. a pre podmienene odsúdenie z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 2 tr. p. Pri tom žiadal doručenie rozsudku so spismi. Toto doručenie sa stalo 25. júna 1935, na čo dňa 26. júna 1935 podal verejný žalobca písomné odôvodnenie svojho odvolania, v ktorom previedol nielen výtky uvedené už pri ohlásení odvolania, ale aj dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. namietajúc, že čin obžalovaného mal byť kvalifikovaný za zločin násilia proti vrchnosti podľa § 2, odst. 2 zák. čl. XL:1914. Vrchný súd v Bratislave ako odvolací súd rozsudkom zo dňa 16. decembra 1935 potvrdil síce prvostupňový rozsudok, ale pri tom zvlášť tú časť odvolania verejného žalobcu, v ktorej bol vytýkaný zmätok podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., ako opozdenú odmietol s odôvodnením, že odvolateľ, ktorý pri ohlásení odvolania presne označil časti rozsudku,

proti ktorým jeho odvolanie smeruje, nemôže po uplynutí lehoty, stanovenej pre ohlásenie odvolania, rozšíriť toto na dôvody v ohlásení neuvedené, smerujúce proti časti rozsudku v ohlásení odvolania nenapadnutej. Takúto možnosť má vraj len ten odvolateľ, ktorý sa pri ohlásení odvolania osvedčil len všeobecne, že podáva odvolanie. Proti odvolaciemu rozsudku podal zmätočnú sťažnosť len verejný žalobca. Generálna prokuratúra vzala ju prehlásením zo dňa 23. apríla 1936 späť, takže sa stal rozsudok ten právoplatným.

Uvedený právny názor odvolacieho súdu je však mylný. Je síce pravda, že dôvody, ktoré uviedol verejný žalobca v ohlásení odvolania, smerovali len proti výroku o treste, kdežto dôvod, na ktorý verejný žalobca v písomnom prevedení svoje odvolanie rozšíril, smeruje proti výroku o kvalifikácii trestného činu obžalovaného, teda proti inej časti prvostupňového rozsudku. Táto okolnosť je však nerozhodná.

Podľa predpisu § 388, odst. 1 tr. p. má byť odvolanie proti rozsudku sborového súdu prvej stolice ohlásené do 3 dní po vyhlásení rozsudku. Dôvody odvolania majú byť podľa druhého odstavca tohože § podané do 8 dní po ohlásení odvolania a žiadal-li odvolateľ pred uplynutím lehoty, stanovenej pre ohlásenie odvolania, o opis rozsudku, do 8 dní po jeho doručení.

Podľa predpisu § 390 tr. p. musí odvolateľ v ohláske odvolania a lebo v jeho prevedení uviesť, proti ktorým opatreniam rozsudku a pre ktorý z dôvodov zmätočnosti odvolanie podáva. Z tohoto predpisu, menovite zo slova »alebo«, plynie, že čo do prevedenia odvolania považuje zákon jeho ohlásenie a odôvodnenie za jeden celok a že tedy nemusí odvolateľ dôvody svojho odvolania uviesť ihneď pri jeho ohlásení, ale že tak môže učiniť v osmidennej lehote, stanovenej v § 388, odst. 2 tr. p., v ktorej tiež môže dôvody odvolania, udané prípadne pri jeho ohláske, rozšíriť aj na ďalšie dôvody alebo ďalšie časti rozsudku. Iba v tom prípade, že by sa odvolateľ v niektorom smere, menovite dotyčne niektorej časti rozsudku, výslovne alebo iným pochybnosť neponechávajúcim spôsobom vzdal práva opravného prostriedku, by nemohol (pokiaľ nejde o prípad § 394, odst. 4 tr. p.) v tom istom smere, alebo proti tej istej časti odvolanie v prevedení rozšíriť. Takým vzdaním sa nie je však ohlásenie odvolania iba proti niektorej časti rozsudku alebo z určitých dôvodov zmätočnosti. Zákon stanoviac zásady §§ 388, 390 tr. p. vôbec nerozoznáva ani medzi odvolateľmi, ktorí len všeobecne ohlásili odvolanie, a ktorí v ohláske jeho uviedli už niektoré dôvody alebo časti rozsudku, ani medzi verejným žalobcom a inými odvolateľmi. V dôsledku toho niet v zákone opory pre také rozlišovanie, aké robí odvolací súd vo svojom rozsudku, ale len pre rozlišovanie, či sa odvolateľ spôsobom zúčastneným osobám nepochybne zjavným vzdal v určitom smere opravného prostriedku alebo nie. Ponevác v tomto prípade sa verejný žalobca nijak nevzdal práva uplatňovať tiež proti výroku prvostupňového súdu o kvalifikácii zmätkov podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., nebolo dôvodu vylúčiť mu právo k rozšíreniu odvolania v lehote § 388, odst. 2 tr. p. na tento zmätk.